

فرازهایی از وصیت حضرت فاطمه (س) به حضرت علی (ع)

حضرت فاطمه (س) در فرازی از وصیت خود به همسر بزرگوارش حضرت علی (ع) فرمود: هیچ کس به جنازه من حاضر نشود من از این دورویان که به من ستم کردند و حق مرا غصب نمودند ...

حضرت فاطمه (س) در فرازی از وصیت خود به همسر بزرگوارش حضرت علی (ع) فرمود: هیچ کس به جنازه من حاضر نشود من از این دورویان که به من ستم کردند و حق مرا غصب نمودند بیزارم. اینها دشمن من و دشمن رسول خداوند و مگذار از اینها کسی بر من نماز بگذارد و به جنازه ام حاضر شود. به گزارش خبرگزاری مهر، روایت شده که حضرت فاطمه (س) در آخرین لحظات عمر شریفش در حضور "ام ایمن" و "اسماء بنت عمیس" به همسر بزرگوارش حضرت علی (ع) فرمود: ای پسر عمو وصیتی دارم که در دل نهفته داشته ام، علی (ع) فرمود ای دختر پیامبر (ص) وصیت کن به آنچه می خواهی و هر چه در دل داری بگو.

به روایتی دیگر جز حضرت فاطمه (س) و حضرت علی (ع) کسی دیگر نبود، حضرت فاطمه (س) فرمود ای پسر عمو هرگز در پیمان زناشویی جز طریق صفا و وفا نیپمودم و راه مخالفت برنگزیدم مطیع و فرمانبردار بودم، آیا این را که می گویم صحیح است.

علی (ع) فرمود: معاذالله، راست می گویی و من نیز در مخالفت تو از خدا بیمناکم و فراق تو بر من سخت و ناگوار است که هیچ چیز مرا تسلیت نمی دهد، هر دو به گریه افتادند و های های گریستند. علی (ع) سر فاطمه (س) را بلند کرد و به سینه خود چسباند آنگاه فرمود به هر چه می خواهی وصیت کن که اجرا خواهم کرد و منظور تو را بر قصد خود مقدم دارم.

فاطمه (س) در حال ناتوانی فرمود خداوند تو را جزای خیر بدهد، وصیت من این است که پس از من دختر خواهر من "امامه" را که دختر زینب بوده تزویج کنی، زیرا امامه فرزندان مرا دوست دارد و پرستار آنهاست و مرد هم ناگزیر است در خانه زنی داشته باشد و بعد تابوتی که به اسماء گفته ام برای من تهیه کنید و هیچ کس به جنازه من حاضر نشود من از این دورویان که به من ستم کردند و حق مرا غصب نمودند بیزارم. اینها دشمن من و دشمن رسول خداوند و مگذار از اینها کسی بر من نماز بگذارد و به جنازه ام حاضر شود.

یا علی (ع) مرا شبانه و در تاریکی غسل بده و در تاریکی شب دفن کن آنوقت که دیده ها به خواب رفته تا بی خبر باشند و اسماء را طلب فرمود که چون من رحلت کردم در تابوتی که کنار خانه است مرا بگذار و بیرون برو.

وصیت می کند فاطمه (س) دختر محمد (ص) به امیرالمومنین علی (ع) که حوائط سبعة (هفت قطعه زمین فدک به نامهای مشهور عواف، دلال، برقه، میثب، حسنی، صافیه، مشربه ام ابراهیم) در تصرف فاطمه (ص) است به تولیت علی (ع) می گذارد و بعد از علی بن ابیطالب تولیت آن با امام حسن مجتبی (ع) و بعد با امام حسین (ع) و بعد از او تولیت با بزرگترین اولاد ذکور است از ذریه من و خدا را به شهادت می گیرم و بعد مقداد بن اسود و زبیر بن عوام را شاهد شدند که علی (ع) به خط خود نوشت.

صبحگاه که خبر رحلت یگانه دختر پیامبر (ص) منتشر شد گروهی از مهاجر و انصار در اطراف خانه علی (ع) جمع شدند تا بر جنازه آن حضرت نماز بخوانند و تشییع کنند، مقداد بیرون آمد و گفت بانوی اسلام وصیت فرموده که او را شب به خاک بسپریم و جز علی (ع) و فرزندان کسی بر او نماز نخواند، هر کدام چیزی گفتند و یکدیگر را ملامت نمودند.